

रोति तं गृहा उपस॑श्नयन्ते न वा॒ऽअयमि॒हावादी॑न्न किं च॒नाकर॑दिति स यदि॒हा-
पि सु॒क्रुद्ध इ॒व स्या॒कू ए॒व त॒तस्त॒त्कुर्या॑द्यददि॒ष्यन्वा क॑रिष्यन्वा स्या॒दिष॒ उ गृहा-
णामु॒पचारः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [४. १.] ॥ ॥

प्रजा॒पतिं॑ वै भू॒तान्यु॒पासीदन् । प्रजा॑ वै भू॒तानि॒ वि नो॑ धेहि यथा जी॒वामे॒ति
ततो॑ दे॒वा यज्ञो॑पवी॒तिनो॑ भू॒वा दक्षि॑णं ज्ञान्वाच्यो॒पासीदं॑स्तान॒ब्रवी॑द्यज्ञो वो॒ऽन्न-
ममृ॑तत्वं व ऊ॒र्ग्वः सूर्यो॑ वो ज्योति॒रिति ॥ १ ॥ अथैनं॑ पि॒तरः । प्राची॑नावी॒तिनः
सव्यं॑ ज्ञान्वाच्यो॒पासीदं॑स्तान॒ब्रवी॑न्मा॒सि-मा॒सि वो॒ऽशन॑ स्वधा वो मनोज॒वो
वश्च॑न्द्र॒मा वो ज्योति॑रिति ॥ २ ॥ अथैनं॑ मनु॒ष्याः । प्रा॒वृता॒ उप॒स्थं कृ॒वो॒पासीदं॑-
स्तान॒ब्रवी॑त्सायं प्रा॒तर्वो॒ऽशनं॑ प्रजा॒ वो मृत्यु॑र्वो॒ऽग्निर्वो॑ ज्योति॒रिति ॥ ३ ॥ अथैनं॑
पश॒व उ॒पासीदन् । तेभ्यः॑ स्वै॒प्रमे॒व च॑कार यदै॒व यूयं॑ कदा च ल॒भाधि॑ यदि काले
यद्य॒नाकाले॑ऽथै॒वाश्रा॑थेति तस्मा॑दे॒ते यदै॒व कदा॑ च ल॒भन्ते॑ यदि काले यद्य॒नाका-
ले॑ऽथै॒वाश्र॑न्ति ॥ ४ ॥ अथ॑ है॒न॑ श॒श्वद॑प्यसुरा उ॒पसे॑दु॒रित्याहुः॑ । तेभ्य॑स्त॒मश्च॑ मा॒यां
च प्र॒ददा॑वस्त्य॒है॒वासुर॑मायेती॒व परा॑भूता ह॒ त्वेव॑ ताः प्रजा॑स्ता इ॒माः प्रजा॑स्तथै॒वो-
पजी॑वन्ति यथै॒वाभ्यः॑ प्रजा॒पतिर्व्य॑दधात् ॥ ५ ॥ नै॒व दे॒वा अ॒तिक्राम॑न्ति । न पि॒तरो
न पश॑वो मनु॒ष्या ए॒वैके॑ऽतिक्रामन्ति तस्मा॑द्यो मनु॒ष्याणां॑ मे॒द्यत्य॑शुभे मे॒द्यति॑ वि-
हृ॒हति॑ हि न ह्य॒यना॑य च॒न भ॒वत्य॑नृत॑ हि कृ॒त्वा मे॒द्यति॑ तस्मा॑दु सायंप्रा॒तरा-
शे॒व स्या॑त्स यो है॒वं वि॒द्वान्सायं॑ प्रा॒तरा॑शी भ॒वति॑ सर्व॑ है॒वायु॑रेति यदु ह॒ किं
च वा॒चा व्या॑ह॒रति॑ तदु है॒व भ॒वत्ये॒तद्दि॒ दे॒वस॒त्यं गो॑पायति तद्वै॒तत्तेजो॑ नाम
ब्रा॒ह्मणं॑ य ए॒तस्य॑ व्र॒त॑ श॒क्रोति॑ च॒रितु॑म् ॥ ६ ॥ तद्वा॑ऽए॒तत् । मा॒सि-मा॒स्ये॒व
पि॒तृभ्यो॑ द॒दतो॑ यदै॒वैष॑ न पु॒रस्तान् पश्चा॑द्द॒शेऽथै॒भ्यो द॑दात्येष वै सो॒मो रा॒जा
दे॒वाना॑म॒न्नं य॒च्चन्द्र॑माः स ए॒ता॑ रा॒त्रिं क्षी॑यते तस्मि॒न्क्षी॑णे द॒दाति॑ तथै॒भ्योऽस॑मदं
करो॑त्यथ यद॒क्षी॑णे द॒द्यात्स॑मद॑ ह॒ कुर्या॑द्दे॒वेभ्य॑श्च पि॒तृभ्य॑श्च तस्मा॑द्यदै॒वैष॑ न पु॒र-